

న బూతో న భవిష్యతి 'కేబరే'

క్రొత్తాక్షర్ కన్నం నాయుడుగారు జీవు దిగారు. సూపర్ వైజర్ సాయంతో కుంటుకుంటూ లోపలికి వచ్చారు.

“కాలు జారారా?” అనడిగను.

“కాలు రోజూ జారుతూనే వుంటాం. ఈ సారే బెజకింది” అన్నారు కన్నం నాయుడు గారు చుట్ట వెలిగించి.

“ఎమైంది? ఎలాగుంది” అనడిగను ఆయన వాచిపోయిన కాలు పరీక్ష చేస్తూ.

“పెద్ద ఇంజనీర్ గారు వచ్చారు. ఆరి గవురార్థం పార్టీ పెట్టాం. అదే మన నన్ను అండు సాంఘ వోచేలోనే. అసలే పారిస్ ఇస్కీ. దాని మీద రొయ్యి పకోడీలు. మరి చెప్పాలి. ఇంతలో కాబిరెట్టు ఒక్కడు. ఇద్దరూ నెక్కు లాంటి గుంటలే! రెండు రెళ్ళు నాలుగు. ఒకటే లబలబ! అబ్బబ్బ ఇదిగో డాట్రూ చూడాలిగాని వొర్పించలేను. నువ్వెప్పు డైనా కాబిరెట్టు చూశావా? పోసి రికా డ్రింగు డాన్స్ కాబిరెట్టులో ఆ గుంటు ఒక్కొక్క బట్టా ఇప్పేస్తూ మన దగ్గర కొస్తుందిలే! నిన్న దాన్నట్టుకుందారని వెన కాలే ఎల్లటోయి జారపోయాను. సర్దార్ జోకు కాదు. నిజంగానే! కాలు బెణికింది. ఇయ్యాల నువ్వుకూడా రా! చివర చివర్ని

హుషారెక్కిపోయి తల ప్రాణం తోకకి వచ్చిస్తుంది” అని చెప్పసాగారు కంట్లా క్షిర్ గారు.

“ఇక్కడ నొప్పిగా వుందా” అనడిగను మడన నొక్కుతూ.

“నొప్పిగానే వుంది. పోటో తీస్తావో, కరెంటు పెడతావో, ఇండిషన్ పస్తావో, తిలిస్తావో మరో రెండు పెగులమంది స్తావో నాకు తెల్ల. రేతికి మళ్ళీ ఇంజనీరుగారి కేబిరెట్టుకి తీసుకెళ్ళాల” అన్నారు

స్వగతంలు

కన్నం నాయుడుగారు. “ఎక్స్రే తీశాను. ప్రాక్టర్ లేదు. మర్నాలు కాపడాలు వద్దు. ఈ మాత్రలు వేసుకుని మూల కూర్చోండి” అన్నాను.

“ఇదిగో డాట్రూ! ఆ వోచేల్లో మనం ఎమూల కూకున్నా ఆ కేబిరెట్టు గుంట ఎదుక్కుంటూ వచ్చేసి నావొళ్ళో కూర్చుని నా బట్టతల తడిమి. మీసాలు వెలిడిప్పి నా బుగ్గమీద చిటికేసి ఎల్లది. కొత్తదే తే తొలి రోజుని. హువుమచ్చి అనడగుతాను అంటే.

బెల్లీ డాన్సర్ రోచికా

మళ్ళీ మనతో బేరాలుండవు. నిన్న ఇంజనీరుకి చుతిపోయింది. మరో రెండు రోజులు ఈ ఘాళ్ళోనే కేంప్ అన్నాడు. ఇయ్యాల నువ్వు కూడా రా” అని ప్రేమగా అహ్వనించారు.

“అలాగే” అన్నాను.

“అలాగంటే కుగరదు. రాకపోతే గొంపయిపోద్ది” అని వెళ్ళిపోయారు.

నేను సాయంత్రం వెళ్ళలేదు.

రాత్రి పోసు మోగింది కన్నం నాయుడు గార్కి చాలా ప్రమాదంగా వుంది. అరంటుగా రమ్మని కబురు.

నేను తయారయేసరికి జీవు వచ్చింది.

జీవ్ ఎక్కాను. నాయు వేగంతో జీవ్ వెళ్ళి సన్ అండ్ సాండ్ హోటల్ దగ్గర ఆగింది.

“ఇక్కడికి తీసుకొచ్చావేమిటి?” అని డ్రైవర్ ని అడిగారు.

“కంట్లాక్షర్ గారు లోపలే వున్నారు.

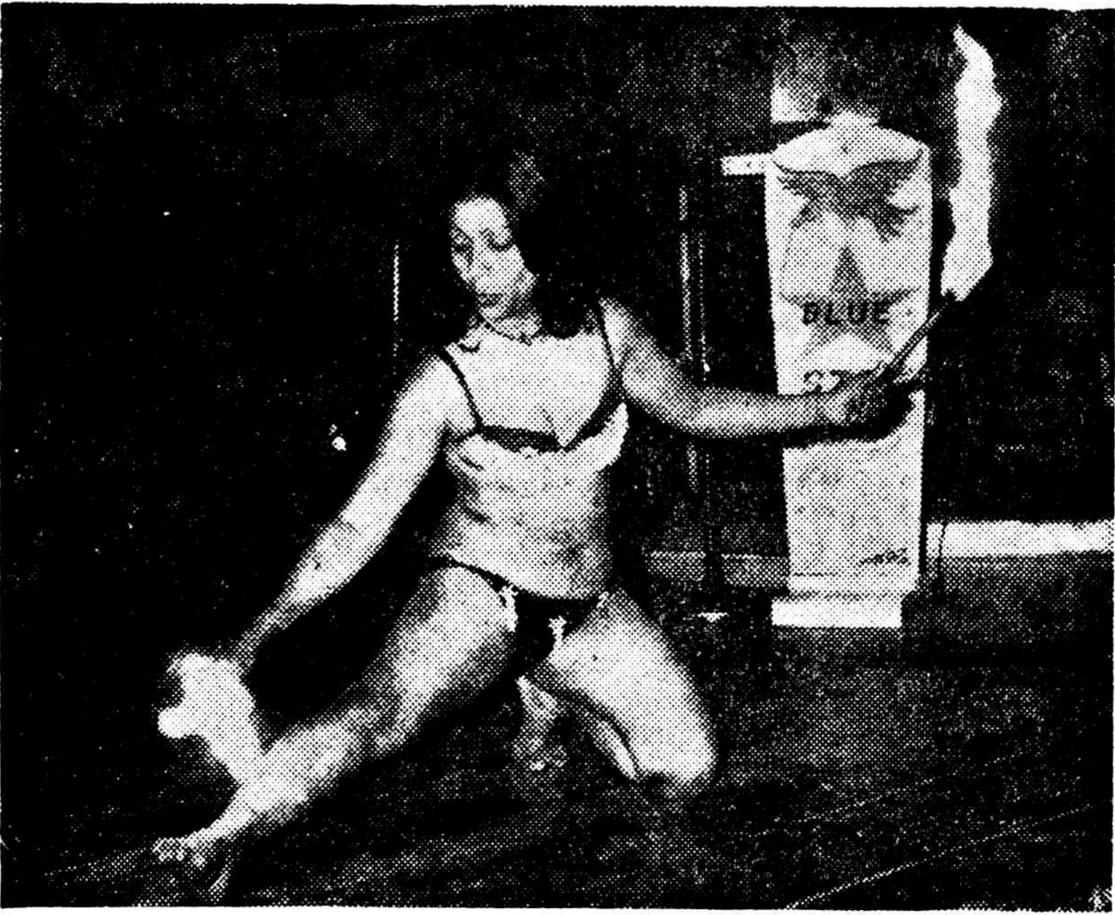
పాటకు తగిన ఆట

వర్జినియా వాపులేదు. తమరు తొందరగా లోపలికి వెళ్ళండి డాక్టర్ గారూ" అంటూ డైరెక్టర్ నన్ను లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు.

లోపల హాల్లో గుడ్డి దీపాల వెలుగులో వూళ్ళో వున్న పెద్ద మనుషులందరూ కిక్కిరిసి కూర్చున్నారు.

బాణాభజంత్రీలు చెవులు చిల్లులు పడేట్టు పాశ్చాత్య సంగీతాన్ని బామతున్నాయి. కామిసి పిశాచంలా ఒక అమ్మాయి చిన్న బాడీలాంటిది. లాగు లాంటిది వేసు కు ని స్పాట్ లైట్ వెలుగులో వికృతంగా తన అంగల అందాన్ని ప్రదర్శించి దానికి అనేక విన్యాసాలు చేస్తూ తిప్పలు పడుతోంది.

మత్తెక్కి మైమరచిన పెద్దలు కొందరు తప్పట్లు కొడుతున్నారు. మరికొందరు ఈ లలు వేస్తున్నారు. కేబరే సుందరి ఒక్కొక్క బట్టని విప్పేస్తూ విస్కీతో వేదెక్కిపోయిన పెద్దలమధ్య తిరుగుతూ అందర్నీ పలకరిస్తూ పులకరింప చేస్తూ గుమ్మం దగరే నిలబడిపోయిన నన్ను "హలో డాక్, హవ్వారూ" అని పలకరించింది.

అగ్ని నృత్యం చేస్తున్న రొక్కానా

ఆ అమ్మాయిని గుర్తు పట్టాను. ఆ అమ్మాయి ఇచ్చిన డబ్బులు ఆమెకి నేను పోగొట్టిన జబ్బులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయామనుకున్నాను.

"ప్రాణాలు పోతున్నాయంటే గానీ నువ్వూ రావు. ఇక్కడ నాకు తలప్రాణాలు తొకకి వస్తున్నాయి. ఆగు" అంటూ కన్నం నాయుడు గారు నన్ను పట్టుకొని ఒక కుర్చీలో కూర్చోపెట్టారు.

నన్ను చూసి వూర్లో పెద్ద మనుషులు పిగువడబోయి మానేశారు. నన్ను చూసుకొని నేనె సిగ్గుపడ్డాను.

సిగ్గు లేకుండా ఆ అమ్మాయి మాత్రం పెద్ద మనుషుల వినోదం కోసం ఇంకా వింత వింత విన్యాసాలు చేస్తూ వచ్చి కంట్రాక్టర్ గారి ఒళ్ళో కూర్చుంది.

"తప్పు తప్పు. పెద్దోళ్ళుండగా నానేటి" అంటూ ఇంజనీరుగార్ని చూపించారు కన్నం నాయుడుగారు. అమ్మాయి బుద్ధిగా వచ్చి ఇంజనీరుగారి వొళ్ళో కూర్చుంది. ఆయన ఈ లోకంలో లేరు. అసలు నాకు ఆ లోకమే వేరుగా కనిపించింది.

కట్టుకోడానికి బట్టలు లేక సగటు భారతీయులు అర్థనగ్నంగా వుంటే ఈ అమ్మాయి ఈ పెద్దల సంతోషం కోసం వున్నబట్టలు విప్పేస్తోంది. ఈ సంస్కృతి.

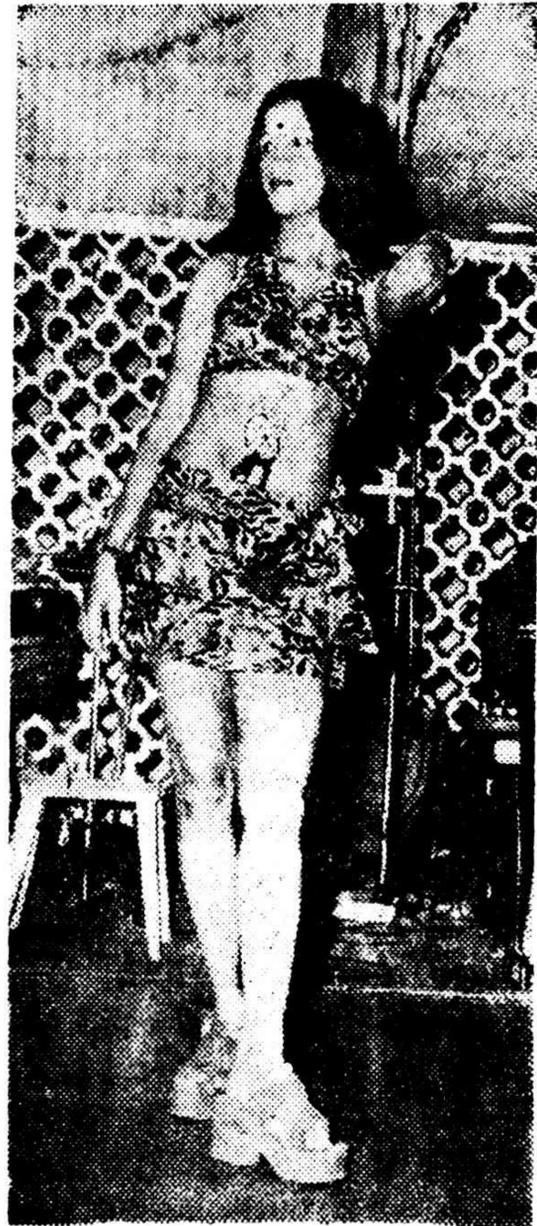
ఈ సంప్రదాయం మనవేనా? ఎక్కడికిం చైనా ఎరువు తెచ్చుకున్నామా!

ఇదే బూతు వీధుల్లో అయితే రికార్డింగ్ డాన్సు అని నిషేధిస్తున్నాం. పెద్దలకోసం తేబ్రే అంటూ వదలివేస్తున్నాం. నేను ఒక్క డబ్బం కూడా వుండలేకపోయాను.

"అప్పుడే హీ చెక్కిపోయావా? అసలు డాన్సు ముందుంది. ఈ బూతుల్లేకపోతే డాక్టర్లకి భవిష్యత్తు లేదు" అంటూ కన్నం నాయుడుగారు పిలుస్తూనే వున్నారు.

[నితి :- నబూతో నభవిష్యతి! బూతు లేకపోతే జాతికి భవిష్యత్తు లేదు.]

—తంబు

కేబరే నర్తకి మోనా

తెలుగు వుస్తకాలు

జొన్నలగడ్డ లలితాదేవి

ఓ రాధ కథ రు. 6-00

భామినీ బ్రహ్మచారి రు. 5-00

స్వాస్థ్యసెంటర్స్ సెంటర్

బుక్ సెంటర్

వీణారూపు విజయవాడ 2. 74 677

PHONE